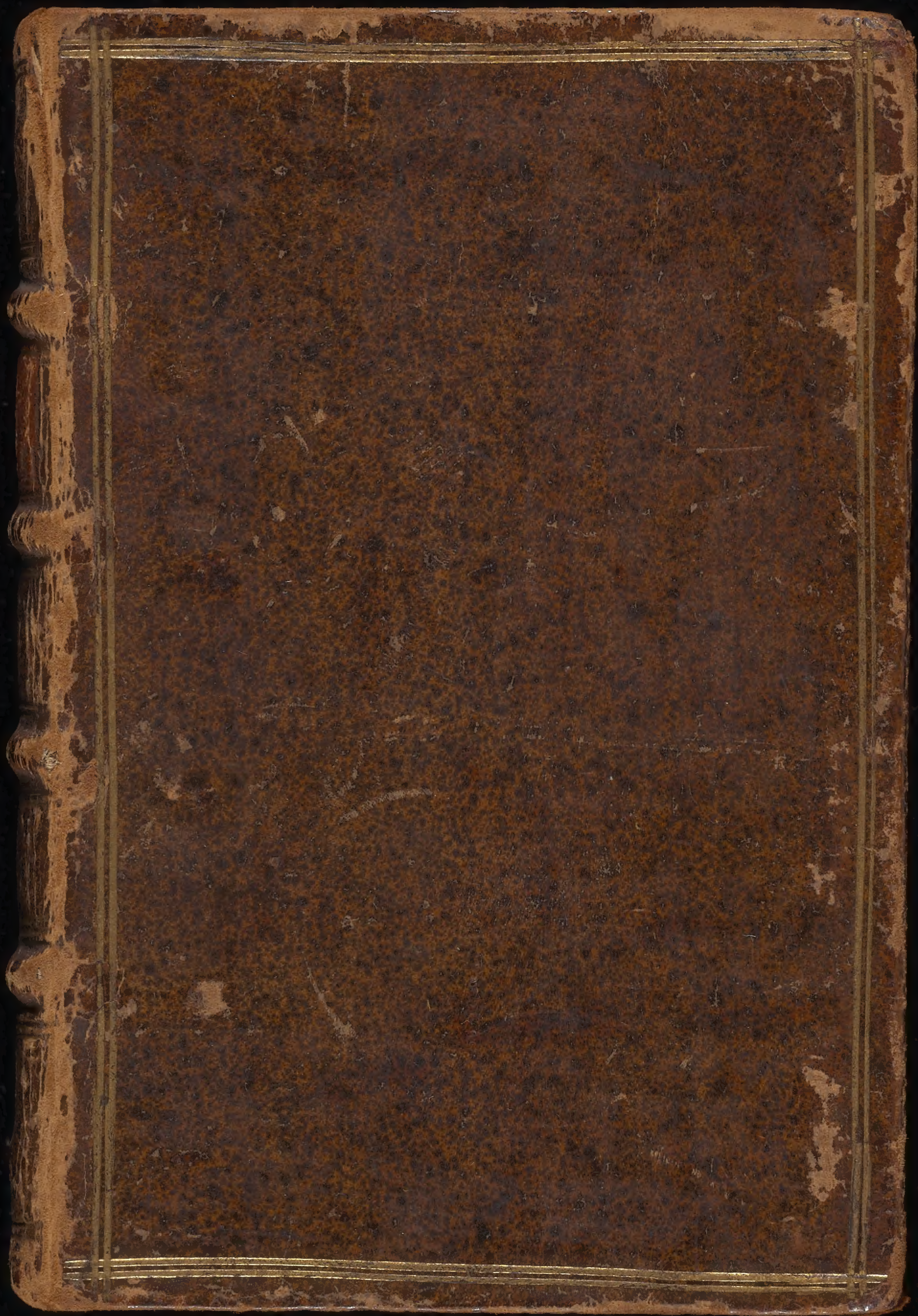

FESTINA LENTE

SVMMA PRIVILEGII.

REGIS priuilegio cautum eſt, ne quis *Emblematum clariſſ. viri* D. *And. Alciati libros duos*, citra Chriſtophori Plantini volũtatem, à die impreſsionis abſolutæ, intra quadriennium imprimat, aut alicubi impreſſos importet, aut venales habeat. Qui ſecus faxit, confiſcationis librorum, & quinquaginta florenorum pœna, fiſco Regio exſoluẽda, multabitur: vt latius in Regio diplomate expreſſum eſt, Dato Bruxellæ XXVI. Maij. Anno Domini M. D. LXIIII.

Signat. I. Fabri.

EMBLEMATVM

CLARISSIMI VIRI D.
ANDREÆ ALCATI
LIBRI II.

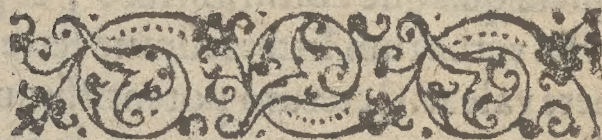
Additæ ſunt aliquot in altero
libro figuræ.

ANTVERPIAE,
Ex officina Chriſtophori Plantini.
CIↃ. IↃ. LXVII.
CVM PRIVILEGIO.

CLARISS. VIRI D. ANDR. ALCIATI IN LIbrum primum Emblematum præfatio, ad D. Chonradum Peutingerum Auguſtanum.

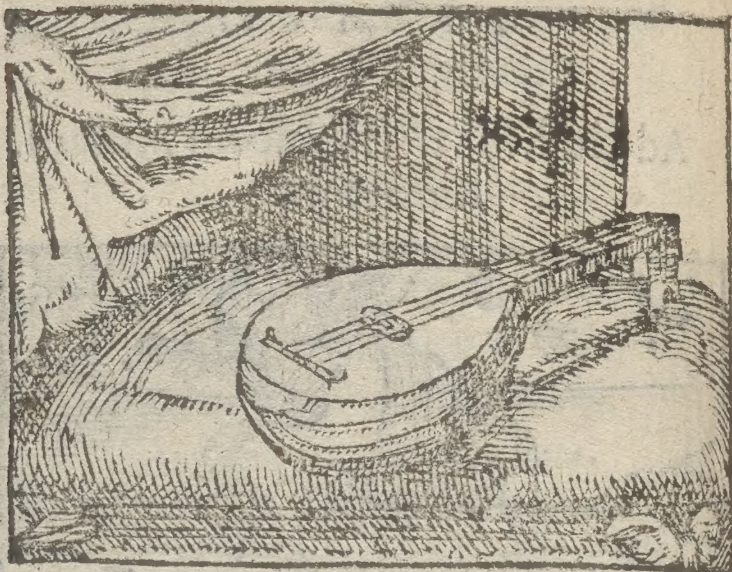
Dum pueros iuglans, iuuenes dum teſſera fallit,
Detinet & ſegnes chartula picta viros:
Hæc nos feſtiuis Emblemata cudimus horis,
Artificum illuſtri ſignaq; facta manu.
Veſtibus vt torulos, petaſis vt figere parmas,
Et valeat tacitis ſcribere quiſq; notis.
At tibi ſupremus pretioſa nomiſmata Cæſar,
Et veterum eximias donet habere manus.
Ipſe dabo vati chartacea munera vates,
Quæ Chonrade mei pignus amoris habe.

CLARISSIMI VIRI D. ANDREAE ALCIATI IN SVORVM *Emblematum libros præfatio, ad eximium atque egregie doctum* D. *Conradum Peutingerum, virum patricium. &c.*

QVod pueri nucibus ludendis tempus terere, iuuenes cubis vel alea, grandæuiores verò desidiosi viri sæpenumero chartarum lusu fallere solent: Id nos animi etiã recreandi caussa & succesiuis quibusdam horis in Emblematibus his componendis, iisque peregregijs artificum imaginibus adornandis insumimus. Vt quisque ea vestibus (veluti inauratos vt solent globulos) aut etiam pileis seu galeris (vt fit, nitida scutula in hunc modũ exsculpta) ornatè inserere, scite & venuste adaptare posit: atque etiam per istiusmodi characteres vestigia & figuratos modos, ænigmatũ instar, pulcra quæque commõstrare, & plane vel sine vlla verborum litterarúmue serie facile exhibere valeat. Ceterùm potentissimus ille Cæsar, Germanorum Imperator, te donet pretiosis numismatibus, huiuscemodi species & imagines præseferentibus, veterum olim artificũ mira industria elaboratis. Ego enim vates tibi etiã poëtę carmina solum, pictos & chartaceos mitto libellos: singularis mei erga te amoris certissima pignora.

Fœdera. II.

Hanc citharam, à lembi quæ forma halieutica fertur,
Vindicat & propriam Musa Latina sibi,
Accipe Dux, placeat nostrũ hoc tibi tempore munus,
Quo noua cum socijs fœdera inire paras.
Difficile est, nisi docto homini, tot tendere chordas:
Vnaq; si fuerit non bene tenta fides,
Rupta ve (quod facile est) perit omnis gratia conchæ,
Illeq; præcellens cantus, ineptus erit.
Sic Itali coëunt proceres in fœdera: concors,
Nil est quod timeas, si tibi constet amor.
At si aliquis descifcat (vti plerunq; videmus)
In nihilum illa omnis soluitur harmonia.

In silentium. III.

Cùm tacet, haud quicquam differt sapientibus amẽs,
Stultitiæ est index linguaq́; voxq́; suæ.
Ergo premat labias, digitoq́; silentia signet,
Et sese Pharium vertat in Harpocratem.

Etiam ferocissimos domari. IIII.

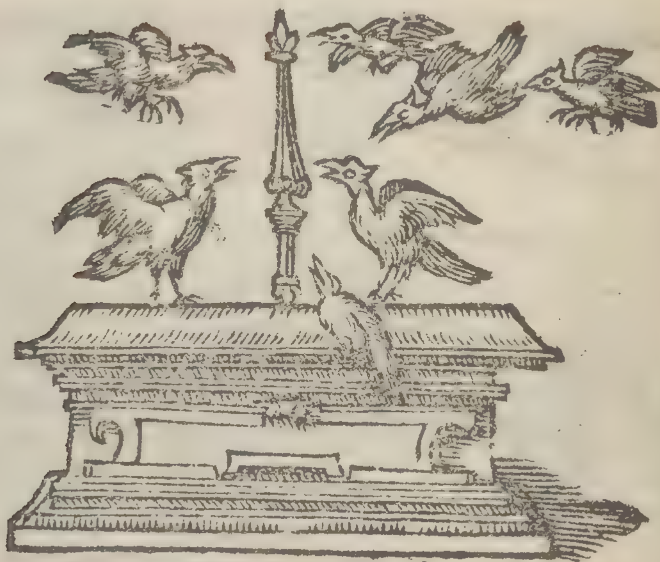
Romanum postquàm eloquium, Cicerone perempto,
Perdiderat patriæ pestis acerba suæ:
Inscendit currus victor, iunxitq; leones,
Compulit & durum colla subire iugum:
Magnanimos cessisse suis Antonius armis,
Ambage hac cupiens significare duces.

Gratiam referendam. V.

Aërio insignis pietate Ciconia nido,
Inuestes pullos pignora grata fouet.
Taliaq; expectat sibi munera mutua reddi,
Auxilio hoc quoties mater egebit anus.
Nec pia spem soboles fallit, sed fessa parentum
Corpora fert humeris, præstat & ore cibos.

Concordia. VI.

Cornicum mira inter se concordia vitæ est,
Inq; vicem nunquam contaminata fides.
Hinc volucres hæ sceptra gerunt, quòd scilicet omnis
Consensu populi stantq; caduntq; duces:
Quem si de medio tollas, discordia præceps
Aduolat, & secum regia fata trahit.

Potentissimus affectus amor. VII.

Aspice ut inuictus vires auriga leonis,
Expressus gemma pusio vincat amor:
Vtque manu hac scuticam teneat, hac flectat habenas,
Vtque sit in pueri plurimus ore decor.
Dira lues procul esto: feram qui vincere talem
Est potis, à nobis temperet anne manus?

Non vulganda consilia. VIII.

Limine quod cæco, obscura & caligine monstrum
Gnosiacis clausit Dædalus in latebris:
Depictum Romana phalanx in prælia gestat,
Semiuiroq; nitent signa superba boue.
Nosq; monent, debere ducum secreta latere
Consilia, auctori cognita techna nocet.

In victoriam dolo partam. IX.

[A]iacis tumulum lacrymis ego perluo Virtus,
Heu misera albentes dilacerata comas.
[S]cilicet hoc restabat adhuc, ut iudice Graeco
Vincerer, & causa stet potiore dolus.

Reuerentiam in matrimonio requiri.

Cùm furit in Venerem pelagi se in littore sistit
Vipera, & ab stomacho dira venena vomit:
Murænamq; ciens, ingentia sibila tollit,
At subitò amplexus appetit illa viri.
Maxima debetur thalamo reuerentia, coniux
Alternum debet coniugi & obsequium.

n auaros, vel quibus melior conditio ab
extraneis offertur. XI.

elphini insidens vada cærula sulcat Arion,
Hocq; aures mulcet, frænat & ora sono.
uàm sit auari hominis, nõ tã mens dira ferarũ est:
Quiq; viris rapimur, piscibus eripimur.

Amicitia etiam post mortem durans. XII.

Arentem senio, nudam quoq; frondibus vlmum,
Complexa est viridi vitis opaca coma:
Agnoscitq́ue vices naturæ, & grata parenti
Officij reddit mutua iura suo.
Exemploq́ue monet, tales nos quærere amicos,
Quos neq́ue disiungat fœdere summa dies.

Nec verbo nec facto quenquam lædendum. XIII.

ſſequitur, Nemeſisq́ʒ virûm veſtigia ſeruat,
Continet & cubitum, duraq́ʒ fræna manu.
Ne malè quid facias, néue improba verba loquaris:
Et iubet in cunctis rebus adeſſe modum.

Desidiam abijciendam. XVIII.

Quisquis iners abeat, in chœnice figere sedem
Nos prohibent Samij dogmata sancta senis.
Surge igitur, duroq; manus adsuesce labori,
Det tibi dimensos crastina ut hora cibos.

Paupertatem summis ingenijs obesse ne prouehantur. XV.

Dextra tenet lapidem, manus altera sustinet alas:
Vt me pluma leuat, sic graue mergit onus.
Ingenio poteram superas volitare per arces,
Me nisi paupertas inuida deprimeret.

In occasionem. XVI.

Lysippi hoc opus est, Sycion cui patria: tu quis?
Cuncta domans capti temporis articulus.
Cur pinnis stas? usque rotor. talaria plantis
Cur retines? passim me leuis aura rapit.
In dextra est tenuis dic unde nouacula? acutum
Omni acie hoc signum me magis esse docet.
Cur in fronte coma? occurrens ut prendar. at heus tu,
Dic cur pars calua est posterior capitis?
Me semel alipedem si quis permittat abire,
Ne possim apprensa postmodò crine capi.
Tali opifex nos arte, tui causa, edidit hospes,
Utque omnes moneam, pergula aperta tenet.

Ocni effigies, de his qui meretricibus donant, quod in bono vsus verti debeat. XVII.

mpiger haud cessat funem contexere sparto,
Humidaq; artifici iungere fila manu.
ed quantum multis vix torquet strenuus horis,
Protinus ignaui ventris asella vorat.
œmina iners animal, facili congesta marito
Lucra rapit, mundum prodigit inq; suum.

Virtuti fortuna comes. XVIII.

Anguibus implicitis geminis caduceus alis
Inter Amalthea cornua rectus adest.
Pollentes sic mente viros fandiq; peritos
Indicat, ut rerum copia multa beet.

Ex pace vbertas. XIX.

Grandibus ex spicis tenues contexe corollas,
Quas circum alterno palmite vitis eat.
His comptæ Alcyones tranquilli in marmoris vnda
Nidificant: pullos inuolucresq; fouent.
Lætus erit Cereri, Baccho quoq; fertilis annus,
Aequorei si rex alitis instar erit.

In eos qui supra vires quicquam audent. XX.

Dum dormit, dulci recreat dum corpora somno
Sub picea, & clauam cæteraq; arma tenet,
Alcidem Pygmæa manus prosternere letho
Posse putat, vires non bene docta suas.
Excitus ipse, velut pulices, sic proterit hostem,
Et sæui implicitum pelle leonis agit.

Princeps ſubditorum incolumitatem procurans. XXI.

Titanij quoties conturbant æquora fratres,
Tum miſeros nautas anchora iacta iuuat.
Hanc pius erga homines Delphin complectitur, imis
Tutius vt poßit figier illa vadis.
Quàm decet hæc memores geſtare inſignia Reges,
Anchora quod nautis, ſe populo eſſe ſuo!

Mutuum auxilium. XXII.

Loripedem ſublatum humeris fert lumine captus:
Et ſocij hæc oculis munera retribuit.
Quo caret alteruter, concors ſic præſtat vterq;:
Mutuat hic oculos, mutuat ille pedes.

Ex arduis perpetuum nomen. XXIII.

Crediderat platani ramis sua pignora passer,
Et bene, ni sæuo visa dracone forent.
Glutijt hic pullos omnes, miseramq́; parentem
Saxeus, & tali dignus obire nece.
Hæc, nisi mentitur Calchas, monumenta laboris
Sunt longi, cuius fama perennis eat.

Obdurandum aduersus vrgentia. XXIIII.

Nititur in pondus palma, & consurgit in arcum,
Quo magis & premitur, hoc mage tollit onus.
Fert & odoratas bellaria dulcia glandes,
Queis mensas inter primus habetur honos.
I puer, & reptans ramis has collige. mentis
Qui constantis erit, præmia digna feret.

Tumulus meretricis. XXV.

Quis tumulus? cuia vrna? Ephyrææ est Laidos. et nõ
Erubuit tantum perdere Parca decus?
Nulla fuit tum forma, illam iam carpserat ætas,
Iam speculum Veneri cana dicarat anus.
Quid scalptus sibi vult aries, quem parte leæna
Vnguibus apprensum posteriore tenet?
Non aliter captos quòd & ipsa teneret amantes,
Vir gregis est aries, clune tenetur amans.

In paraſitos. XXVI.

Quos tibi donamus fluuiales accipe cancros,
Munera conueniunt moribus iſta tuis.
His oculi vigiles, & forfice plurimus ordo
Chelarum armatus, maximaq́; aluus adeſt.
Sic tibi propenſus ſtat pingui abdomine venter,
Pernicesq́; pedes, ſi mulaq́; apta pedi.
Cùm vagus in triuijs, menſaq́; ſedilibus erras,
Inq́; alios mordax ſcommata ſalſa iacis.

Concordia. XXVII.

In bellum ciuile duces cùm Roma pararet,
Viribus & caderet Martia terra suis:
Mos fuit in partes turmis coëuntibus, hasilem
Coniunctas dextras mutua dona dari.
Fœderis hæc species, id habet Concordia signum,
Vt quos iungit amor, iungat & ipsa manus.

Quæ supra nos, nihil ad nos. XXVIII.

Caucasia æternum pendens in rupe Prometheus
Diripitur sacri præpetis vngue iecur.
Et nollet fecisse hominem, figulosq; perosus
Accensam rapto damnat ab igne facem.
Roduntur varijs prudentum pectora curis,
Qui cæli affectant scire deûmq; vices.

In amatores meretricum. XXIX.

Villosæ indutus piscator tegmina capræ,
Addidit vt capiti cornua bina suo,
Fallit amatorem stans summo in littore Sargum,
In laqueos simi quem gregis ardor agit.
Capra refert scortum, similis fit Sargus amanti,
Qui miser obscœno captus amore perit.

Alburij ad D. Alciatum, ſuadens, vt de tumultibus Italicis ſe ſubducat, & in Gallia profiteatur. XXX.

Quæ dedit hos fructus arbor, cælo aduena noſtro,
Venit ab Eoo Perſidis axe prius:
Tranſlatu facta eſt melior, quæ noxia quondam
In patria, hic nobis dulcia poma gerit.
Fert folium linguæ, fert poma ſimillima cordi,
Alciate hinc vitam degere diſce tuam.
Tu procul à patria in pretio es, maiore futurus,
Multùm corde ſapis, nec minus ore vales.

Paruam culinam duobus ganeonibus non sufficere. XXXI.

In modicis nihil est quod quis lucretur, & vnum
Arbustum geminos non alit Erythacos.

ALIVD.

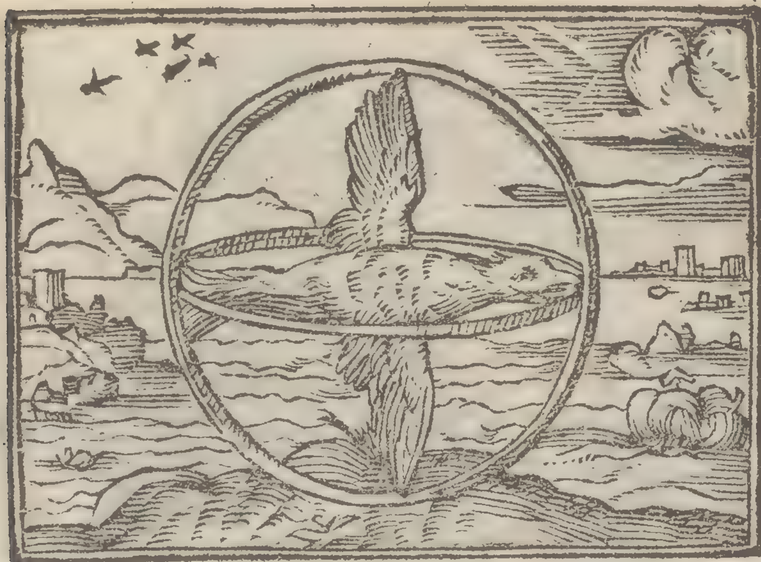
In tenui spes nulla lucri est, vnoq; residunt
Arbusto geminæ non bene Ficedulæ.

In Deo lætandum. XXXII.

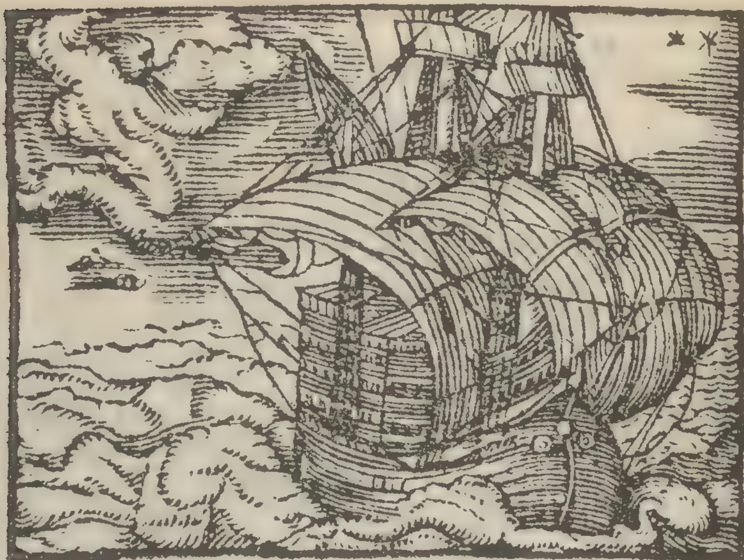
Aſpice vt egregius puerum Iouis alite pictor
Fecerit Iliacum ſumma per aſtra vehi.
Quis ne Iouem tactum puerili credat amore?
Dic hæc Mæonius finxerit vnde ſenex?
Conſilium mens atque Dei cui gaudia præſtant,
Creditur is ſummo raptus adeſſe Ioui.

Inuiolabiles telo Cupidinis. XXXIII.

Ne dirus te vincat Amor, neu fœmina mentem
Diripiat magicis artibus vlla tuam:
Bacchica auis præsto tibi Motacilla paretur,
Quam quadriradiam circuli in orbe loces,
Ore crucem & cauda, & geminis vt complicet alis,
Tale amuletum carminis omnis erit.
Dicitur hoc Veneris signo Pegasæus Iason
Phasiacis lædi non potuisse dolis.

Spes proxima. XXXIIII.

Innumeris agitur Respublica nostra procellis,
Et spes venturæ sola salutis adest:
Non secus ac nauis, medio circum æquore venti
Quam rapiunt, salsis iamq; fatiscit aquis.
Quòd si Helenæ adueniant lucentia sydera fratres,
Amissos animos spes bona restituit.

Non tibi ſed religioni. XXXV

Iſidis effigiem tardus geſtabat aſellus,
Pando verenda dorſo habens myſteria.
Obuius ergo Deam quiſquis reuerenter adorat,
Piasq́; genibus concipit flexis preces.
Aſt aſinus tantum præſtari credit honorem
Sibi, & intumeſcit admodum ſuperbiens,
Donec eum flagris compeſcens dixit agaſo,
Non es Deus tu aſelle, ſed Deum vehis.

In illaudata laudantes. XXXVI.

Ingentes Galatûm ſemermi milite turmas,
Spem præter trepidus fuderat Antiochus.
Lucarum cùm ſæua boum vis, dira proboſcis,
Tum primùm hoſtiles corripuiſſet equos.
Ergo trophæa locans Elephantis imagine pinxit,
Inſuper & ſocijs occideramus ait,
Bellua ſeruaſſet ni nos fœdiſsima barrus:
Vt ſuperaſſe iuuat, ſic ſuperaſſe pudet.

Iusta vindicta. XXXVII.

Dum residet Cyclops sinuosi in faucibus antri,
Hæc secum teneras concinit inter oues:
Pascite vos herbas, socijs ego pascar Achiuis,
Postremumq; Vtin viscera nostra ferent.
Audijt hæc Ithacus, Cyclopaq; lumine cassum
Reddidit, en pœnas vt suus auctor habet!

Tandem tandem iustitia obtinet. XXXVIII.

Acacidæ Hectoreo perfusum sanguine scutum,
Quod Græcorum Ithaco concio iniqua dedit,
Iustior arripuit Neptunus in æquora iactum
Naufragio, ut dominum posset adire suum:
Littoreo Aiacis tumulo nanq; intulit unda:
Quæ boat, & tali voce sepulcra ferit:
Vicisti Telamoniade tu dignior armis,
Affectus fas est cedere iustitiæ.

In felicitatem sibi ipsi damnosam. XXXIX

Ludibrium pueris lapides iacientibus, hoc me
In triuio posuit rustica cura nucem:
Quæ laceris ramis, perstrictoq; ardua libro,
Certatim fundis per latus omne petor.
Quid sterili posset contingere turpius? eheu
Infelix fructus in mea damna fero.

Fortuna virtutem ſuperans. XL

Cæſareo poſtquàm ſuperatus milite vidit
Ciuili vndantem ſanguine Pharſaliam:
Iamiam ſtricturus moribunda in pectora ferrum,
Audaci hos Brutus protulit ore ſonos:
Infelix virtus & ſolis prouida verbis,
Fortunam in rebus cur ſequeris dominam?

Ex literarnm ſtudijs immortalitatem acquiri. XLI.

eptuni tubicen, cuius pars vltima cetum,
Aequoreum facies indicat eſſe Deum:
rpentis medio Triton comprenditur orbe,
Qui caudam inſerto mordicus ore tenet.
ma viros animo inſignes, præclaraq́; geſta
Proſequitur, toto mandat & orbe legi.

Custodiendas virgines. XLII.

Vera hæc effigies innuptæ est Palladis, eius
Hic Draco, qui dominæ constitit ante pedes.
Cur diuæ comes hoc animal? custodia rerum
Huic data, sic lucos sacraq; templa colit.
Innuptas opus est cura asseruare puellas
Peruigili, laqueos vndiq; tendit amor.

Auxilium nunquam deficiens. XLIII.

ina pericla vnis effugi sedulus armis,
Cùm premererq́; solo, cùm premererq́; salo.
ncolumem ex acie clypeus me præstitit, idem.
Naufragum apprensus littora adusq; tulit.

Amor filiorum. XLIIII.

Ante diem vernam borealicana palumbes
Frigore nidifibat, præcoqua & oua fouet:
Mollius & pulli ut iaceant sibi vellicat alas,
Queis nuda hyberno deficit ipsa gelu.
Ecquid Colchi pudet, vel te Progne improba? morte
Cùm volucris propriæ prolis amore subit?

Ex bello pax. XLV.

En galea intrepidus quam miles gesserat, & quæ
Sæpius hostili sparsa cruore fuit:
Parta pace apibus tenuis concessit in usum
Alueoli, atque fauos, grataq́; mella gerit.
Arma procul iaceant, fas sit tunc sumere bellum,
Quando aliter pacis non potes arte frui.

D

Submouendam ignorantiam. XLVII.

Quod mõstrũ id? Sphinx est. cur cãdida virginis ora,
Et volucrum pennas, crura leonis habet?
Hanc faciem assumpsit rerum ignorantia: tanti
Scilicet est triplex causa & origo mali.
Sunt quos ingenium leue, sunt quos blãda voluptas,
Sunt & quos faciunt corda superba rudes.
At quibus est notum, quid delphica littera possit,
Præcipitis monstri guttura dira secant.
Nanque vir ipse, bipesque, tripesque & quadrupes idẽ est
Primaque prudentis laurea, nosse virum.

Semper præsto esse infortunia. XLVII.

Ludebant parali tres olim ætate puellæ
Sortibus, ad Stygias quæ prior iret aquas.
Ast cui iactato malè cesserat alea talo,
Ridebat sortis cæca puella suæ:
Cùm subitò icta caput labente est mortua tecto,
Soluit & audacis debita fata ioci.
Rebus in aduersis mala sors non fallitur: ast in
Faustis, nec precibus, nec locus est manui.

Mentem, non formam plus pollere. XLVIII.

Ingressa vulpes in Choragi pergulam,
Fabrè expolitum inuenit humanum caput
Sic eleganter fabricatum, vt spiritus
Solùm deesset, cæteris viuisceret:
Id illa cùm sumpsisset in manus, ait:
Hoc quale caput est! sed cerebrum non habet.

In facilè à virtute desci-
ſcentes. XLIX.

Parua velut limax Remora ſpreto impete venti,
Remorumq́, ratem ſiſtere ſola poteſt:
Sic quoſdam ingenio & virtute ad ſydera vectos,
Detinet in medio tramite cauſa leuis.
Anxia lis veluti eſt, vel qui meretricius ardor
Egregiis iuuenes ſeuocat à ſtudiis.

Prudentes vino abstinent. L.

Quid me vexatis rami? sum Palladis arbor,
Auferte hinc botros, virgo fugit Bromium.

In auaros. LI.

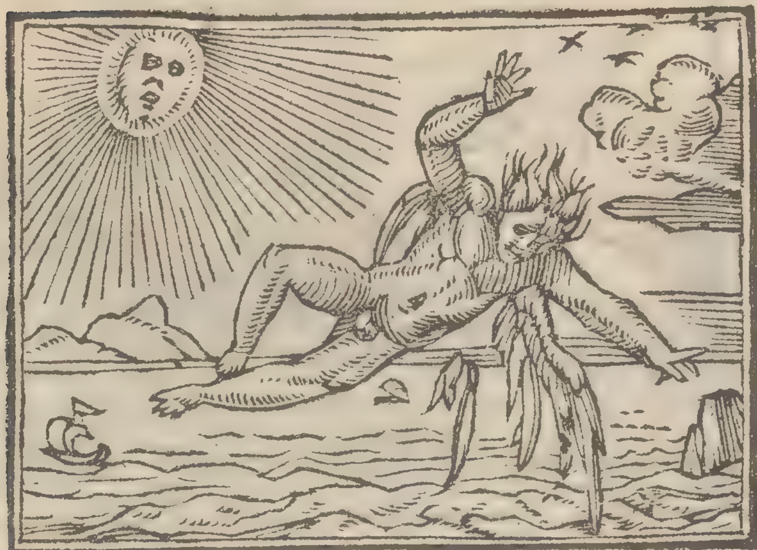
Septitius populos inter ditißimus omnes,
Arua senex nullus quo magis ampla tenet:
Defraudans geniumq; suum, mensasq; paratas,
Nil præter betas, duraq; rapa vorat.
Cui similem dicam hunc, inopem quem copia reddit,
Anne asino? sic est, instar hic eius habet.
Nanq; asinus dorso pretiosa obsonia gestat,
Seq; rubo, aut dura carice pauper alit.

Maturandum. LII.

Maturare iubent properè & cunctarier omnes,
Ne nimium præceps, neu mora longa nimis.
Hoc tibi declaret connexum Echeneide telum,
Hæc tarda est, volitant ſpicula miſſa manu.

In astrologos. LIII.

Icare per superos qui raptus & aëra, donec
In mare præcipitem cera liquata daret,
Nunc te cera eadem feruensq; resuscitat ignis,
Exemplo ut doceas dogmata certa tuo.
Astrologus caueat quicquam prædicere, præceps
Nam cadet impostor dum super astra vehit.

A minimis quoque timendum. LIIII.

Bella gerit Scarabæus, & hostem prouocat vltrò:
Robore & inferior, consilio superat.
Nam plumis Aquilæ clàm se neque cognitus abdit,
Hostilem vt nidum summo per astra petat:
Ouaq́ȝ confodiens, prohibet spem crescere prolis:
Hocq́ȝ modo illatum dedecus vltus abit.

Parem delinquentis & ſuaſoris culpam eſſe. LV.

Præconem lituo perflantem claßica victrix
Captiuum in tetro carcere turma tenet.
Queis ille excuſat, quòd nec ſit ſtrenuus armis,
Vllius aut ſæuo læſerit enſe latus.
Huic illi, Quin ipſe magis timidißime peccas,
Qui clangore alios æris in arma cies.

Firmissima conuelli non posse. LVI.

Oceanus quamuis fluctus pater excitet omnes,
Danubiumq́; omnem barbare Turca bibas:
Non tamen irrumpes perfracto limite, Cæsar
Dum Carolus populis bellica signa dabit.
Sic sacræ quercus firmis radicibus astant,
Sicca licet venti concutiant folia.

Cum laruis non luctandum. LVII.

Aeacidæ moriens percussu cuspidis Hector,
Qui toties hosteis vicerat antè suos,
Comprimere haud potuit vocem insultantibus illis,
Dum curru & pedibus nectere vincla parant,
Distrahite ut libitum est: sic cassi luce leonis
Conuellunt barbam vel timidi lepores.

Aliquid mali propter vicinum malum. LVIII.

Raptabat torrens ollas, quarum vna metallo,
Altera erat figuli terrea facta manu.
Hanc igitur rogat illa, velit sibi proxima ferri,
Iuncta vt præcipites vtraq; sistat aquas:
Cui lutea, Haud nobis tua sunt commercia curæ,
Ne mihi proximitas hæc mala multa ferat.
Nam seu te nobis, seu nos tibi conferat vnda,
Ipsa ego te fragilis sospite sola terar.

In senatum boni principis. LIX.

Effigies manibus truncæ ante altaria diuûm
Hic resident, quarum lumine capta prior.
Signa potestatis summæ, sanctiq; senatus
Thebanis fuerant ista reperta viris.
Cur resident? quia mente graues decet esse quieta
Iuridicos, animo nec variare leui.
Cur sine sunt manibus? capiant ne xenia, nec se
Pollicitis flecti muneribúsue sinant.
Cæcus at est princeps, quòd solis auribus absque
Affectu, constans iussa senatus agit.

In deprehensum. LX.

Iamdudum quacunq; fugis te persequor, at nunc
Caßibus in nostris deniq; captus ades.
Amplius haud poteris vires eludere nostras,
Ficulno anguillam strinximus in folio.

In fidem vxoriam. LXI.

Ecce puella viro quæ dextra iungitur, ecce
Vt ſedet, vt catulus luſitat ante pedes.
Hæc fidei eſt ſpecies, Veneris quam ſi educat ardor,
Malorum in læua non malè ramus erit:
Poma etenim Veneris ſunt, ſic Scheneïda vicit
Hippomanes, petïjt ſic Galatea virum.

Quod non capit Chriſtus, rapit fiſcus. LXII.

Exprimit humentes quas iam madefecerat antè
Spongiolas, cupidi Principis arcta manus.
Prouehit ad ſummum fures quos deinde coërcet,
Vertat vt in fiſcum quæ malè parta ſuum.

Nec quæstioni quidem cedendum. LXIII.

Cecropia effictam quam cernis in arce Leænam,
Harmodij, an nescis hospes? amica fuit.
Sic animum placuit monstrare viraginis acrem
More feræ, nomen vel quia tale tulit.
Quòd fidibus contorta suo non prodidit ullum
Indicio, elinguem reddidit Iphicrates.

In temerarios. LXIIII.

Aſpicis aurigam currus Phaëthonta paterni
Ignouomos auſum flectere Solis equos:
Maxima qui poſtquàm terris incendia ſparſit,
Eſt temerè inſeſſo lapſus ab axe miſer.
Sic pleriq; rotis Fortunæ ad ſydera Reges
Euecti, ambitio quos iuuenilis agit,
Poſt magnam humani generis cladeḿq; ſuaḿq;,
Cunctorum pœnas deniq; dant ſcelerum.

De Morte & Amore. LXV.

Errabat socio Mors iuncta Cupidine, secum
Mors pharetras, paruus tela gerebat Amor.
Diuertêre simul, simul vna & nocte cubarunt,
Cæcus Amor, Mors hoc tempore cæca fuit.
Alter enim alterius malè prouida spicula sumpsit,
Mors aurata, tenet ossea tela puer.
Debuit inde senex qui nunc Acheronticus esse,
Ecce amat, & capiti florea serta parat.
Ast ego mutato quia Amor me perculit arcu,
Deficio, inÿciunt & mihi fata manum.
Parce puer, Mors signa tenens victricia parce,
Fac ego amem, subeat fac Acheronta senex.

In formoſam fato præ-
reptam. LXVI.

Cur puerum Mors auſa dolis es carpere Amorem?
Tela tua vt iaceret, dum propria eſſe putat.

In statuam Bacchi. LXVII.

Bacche pater quis te mortali lumine nouit,
Et docta effinxit hinc tua membra manu?
Praxiteles qui me rapientem Gnosida vidit,
Atq; ille pinxit tempore qualis eram.
Cur iuuenis, teneraq; etiam lanugine vernas
Barba, queas Pylium cum superare senem?
Muneribus quandoque meis si parcere disces,
Iunior & forti pectore semper eris.
Tympana non manibus, capiti non cornua desunt,
Quos nisi dementeis talia signa decent?

Hoc doceo, nostro quòd abusus munere sumit
Cornua, & insanus mollia sistra quatit.
Quid vult ille color membris pene igneus? omen
Absit, an humanis vreris ipse focis?
Cum Semeles de ventre parens me fulmine traxit
Ignouomo, infectum puluere mersit aquis.
Hinc sapit hic, liquidis qui nos bene diluit vndis:
Qui non, ardenti torret ab igne iecur.
Sed nunc me doceas, quî vis miscerier? & qua
Te sanus tutum prendere lege queat?
Quadrantem addat aquæ, calicem sumsisse falerni
Qui cupit, hoc sumi pocula more iuuat.
Stes citra heminas: nam qui procedere tendit
Vltra, alacer, sed mox ebrius, inde furit.
Res dura hæc nimium, sunt pendula guttura, dulce
Tu fluis, heu facilè commoda nulla cadunt.

In momentaneam felicitatem. LXVIII.

Aëream propter creuisse Cucurbita pinum
Dicitur, & grandi luxuriasse coma.
Cùm ramos complexa, ipsumq; egressa cacumen,
Se præstare alijs credidit arboribus.
Cui pinus, Nimium breuis est hæc gloria: nam te
Protinus adueniet quæ malè perdat hyems.

Pietas filiorum in parentes. LXIX.

Per medios hosteis patriæ cum ferret ab igne
Aeneas humeris dulce parentis onus,
Parcite dicebat, vobis sene adorea rapto
Nulla erit, erepto sed patre summa mihi.

Alius peccat, alius plectitur. LXX.

Arripit vt lapidem catulus morsuq; fatigat,
Nec percussori mutua damna facit:
Sic plerique sinunt veros elabier hosteis,
Et quos nulla grauat noxia, dente petunt.

In studiosum captum amore. LXXI.

Immersus studijs, dicundo & iure peritus,
Et maximus libellio,
Heliodoram adamat, quantum nec Thracius unquã
Princeps sororis pellicem.
Pallada cur alio superasti iudice Cypri?
Num sat sub Ida est vincere?

Ἀντέρως Amor virtutis alium Cupidinem superans. LXXII.

Aligerum aligeroq; inimicum pinxit Amori,
Arcu arcum, atq; ignes igne domans Nemesis:
Vt quæ alijs fecit patiatur, at hic puer olim
Intrepidus gestans tela, miser lacrymat:
Ter spuit, inq; sinus imos (res mira) crematur
Igne ignis, furias odit Amoris Amor.

Vis amoris. LXXIII.

Aligerum fulmen fregit Deus aliger, igne
Dum demonstrat vti est fortior ignis Amor.

Iusta vltio. LXXIIII.

Raptabat volucres captum pede coruus in auras
Scorpion, audaci præmia parta gulæ.
Ast ille infuso sensim per membra veneno,
Raptorem in stygias compulit vltor aquas.
O risu res digna, alijs qui fata parabat,
Ipse perit, proprijs succubuitq́ dolis.

In eum qui truculentia suorum perierit. LXXV.

Delphinem inuitum me in litora compulit æstus,
Exemplum infido quanta pericla mari.
Nam si nec proprijs Neptunus parcit alumnis,
Quis tutos homines nauibus esse putet?

Potentia Amoris. LXXVI.

Nudus Amor viden' vt ridet, placidumq; tuetur?
Nec faculas, nec quæ cornua flectat habet.
Altera sed manuum flores gerit, altera piscem,
Scilicet vt terræ iura det atq; mari.

Quà dij vocant eundum. LXXVII.

In trinio mons est lapidum, supereminet illi
Trunca Dei effigies, pectore facta tenus.
Mercurij est igitur tumulus, suspende viator
Serta Deo, rectum qui tibi monstrat iter.
Omnes in trinio sumus, atq; hoc tramite vitæ,
Fallimur, ostendat ni Deus ipse viam.

In simulacrum Spei. LXXVIII.

Quæ dea tam læto suspectans sidera vultu?
Cuius penicılis reddita imago fuit?
Elpidij fecere manus, ego nominor illa,
Quæ miseris promptam Spes bona præstat opem.
Cur viridis tibi palla? quòd omnia me duce vernent.
Quid manibus mortis tela refracta geris?
Quod viuos sperare decet, præcido sepultis.
Cur in dolioli tegmine pigra sedes?
Sola domi mansi volitantibus vndique noxis,
Ascræi vt docuit musa verenda senis.
Quæ tibi adest volucris? Cornix fidissimus oscen,
Est bene cum nequeat dicere, dicit erit.

Qui comites? bonus Euentus, præcepsq; Cupido,
Qui præeunt, vigilum somnia vana vocant.
Quæ tibi iuncta astat? scelerum Rhamnusia vindex,
Scilicet vt speres nil nisi quod liceat.

Illicitum non sperandum. LXXIX.

Spes simul & Nemesis nostris altaribus adsunt,
Scilicet vt speres non nisi quod liceat.

Pax. LXXX.

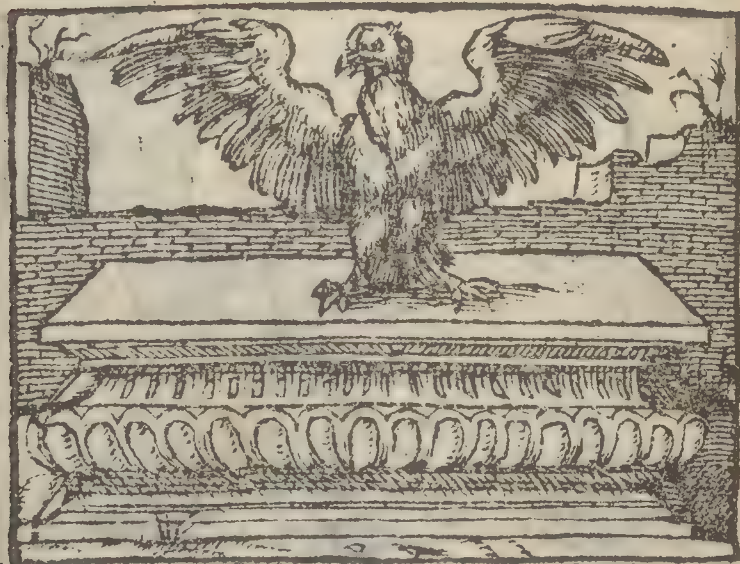
Turrigeris humeris, dentis quoque barrus eburni,
Qui superare ferox Martia bella solet,
Supposuit nunc colla iugo, stimulisq; subactus,
Cæsareos currus ad pia templa vehit.
Vel fera cognoscit concordes undique gentes,
Proiectisq; armis munia pacis obit.

Ἀντέρως, idest, Amor virtutis. LXXXI.

Dic vbi sunt incurui arcus? vbi tela Cupido?
Mollia queis iuuenum figere corda soles.
Fax vbi tristis? vbi pennæ? tres vnde corollas
Fert manus? vnde aliam tempora cincta gerunt?
Haud mihi vulgare est hospes cũ Cypride quicquam,
Vlla voluptatis nos neque forma tulit.
Sed puris hominum succendo mentibus ignes
Disciplinæ, animos astraq; ad alta traho.
Quattuor eq; ipsa texo virtute corollas:
Quarum, quæ Sophiæ est, tempora prima tegit.

Signa fortium. LXXII.

Quæ te causa mouet volucris Saturnia, magni
Vt tumulo insideas ardua Aristomenis?
Hoc moneo, quantum inter aues ego robore præsto,
Tantum semideos inter Aristomenes.
Insideant timidæ timidorum busta columbæ,
Nos aquilæ intrepidis signa benigna damus.

Eos qui alta contemplantur cadere. LXXXIII

Dum turdos visco, pedica dum fallit alaudas,
Et iacta altiuolam figit harundo gruem,
Dipsada non prudens auceps pede perculit: vltrix
Illa mali, emissum virus ab ore iacit.
Sic obit, extento qui sidera respicit arcu,
Securus fati quod iacet ante pedes.

Impossibile. LXXXIIII.

Abluis Aethiopem quid frustra? ab desine, noctis
Illustrare nigræ nemo potest tenebras.

Aëre quandoq; salutem redimendam. LXXXV.

Et pedibus segnis, tumida & propendulus aluo,
Hæc tamen insidias effugit arte fiber.
Mordicus ipse sibi medicata virilia vellit
Atq; abicit, sese gnarus ob illa peti.
Huius ab exemplo disces non parcere rebus,
Et vitam vt redimas, hostibus æra dare.

Captiuus ob gulam. LXXXVI.

Regnator penus, & mensæ corrosor herilis
Ostrea mus summis vidit hiulca labris.
Queis teneram apponẽs barbam salsa ossa momordit,
Illa recluserunt tacta repente domum.
Deprænsum & tetro tenuerunt carcere furem,
Semet in obscurum qui dederat tumulum.

Diues indoctus. LXXXVII.

Tranat aquas residens pretioso in vellere Phryxus,
Et flauam impauidus per mare scandit ouem.
Eequid id est? vir sensu hebeti, sed diuite gaza,
Coniugis aut serui quem regit arbitrium.

In adulatores. LXXXVIII.

Semper hiat, semper tenuem, qua vescitur, auram
Reciprocat chamæleon,
Et mutat faciem, varios sumitq; colores,
Præter rubrum vel candidum:
Sic & adulator populari vescitur aura,
Hiansq; cuncta deuorat,
Et solum mores imitatur principis atros:
Albi, & pudici nescius.

Dulcia quandoq; amara fieri. LXXXIX.

Matre procul licta, paulum secesserat infans
Lydius, hunc diræ sed rapuistis apes.
Venerat hic ad vos placidas ratus esse volucres,
Cum nec ita inmitis vipera sæua foret,
Quæ datis ah dulci stimulos pro munere mellis,
Proh dolor, heu sine te gratia nulla datur.

Fere ſimile ex Theocrito. XC.

Alueolis dum mella legit, percußit Amorem
Furacem mala apes, & ſummis ſpicula liquit
In digitis: tumido gemit at puer anxius vngue,
Et quatit errabundus humum, Veneriq́; dolorem
Indicat, & grauiter queritur, quòd apicula paruum
Ipſa inferre animal tam noxia vulnera poßit.
Cui ridens Venus, Hanc imitaris tuquoque, dixit,
Nate feram, qui das tot noxia vulnera paruus.

In eum qui ſibi ipſi damnum apparat. XCI.

Capra lupum non ſponte meo nunc vbere lacto,
Quod male paſtoris prouida cura iubet.
Creuerit ille ſimul, mea me poſt vbera paſcet,
Improbitas nullo flectitur obſequio.

Remedia in arduo, mala in prono esse. XCII.

Aetherijs postquàm deiecit sedibus Aten
Iuppiter; heu, vexat quàm mala noxa viros!
Euolat hæc pedibus celer & pernicibus alis,
Intactumq́; nihil casibus esse sinit.
Ergo Litæ proles Iouis hanc comitantur euntem,
Sarturæ quidquid fecerit illa mali.
Sed quia segnipedes, strabæ, lassæq́; senecta,
Nil nisi post longo tempore restituunt.

Eloquentia fortitudine præstantior. XCIII.

Arcum læua tenet, rigidámfert dextera clauam,
Contigit & Nemees corpora nuda leo.
Herculis hæc igitur facies? non conuenit illud,
Quòd vetus, & senio tempora cana gerit.
Quid quòd lingua illi leuibus traiecta catenis,
Queis fissa facileis allicit aure viros?
An ne quòd Alciden lingua, non robore Galli
Præstantem populis iura dedisse ferunt?
Cedunt arma togæ, & quamuis durißima corda
Eloquio pollens ad sua vota trahit.

In receptatores sicariorum. XCIIII.

Latronum furumq́; manus tibi, Scæna, per urbem
It comes, & diris cincta cohors gladijs.
Atque ita te mentis generosum prodige censes,
Quòd tua complureis allicit olla malos.
En nouus Actæon, qui, postquam cornua sumsit,
In prædam canibus se dedit ipse suis.

Fidei symbolum. XCV.

Stet depictus Honor Tyrio velatus amictu,
Eiusq; iungat nuda dextram Veritas:
Sitq; Amor in medio castus, cui tempora circum
Rosa it, Diones pulchrior Cupidine.
Constituunt hæc signa fidem, reuerentia Honoris
Quam fouet, alit Amor, parturitq; Veritas.

In vitam humanam. XCVI.

Plus solito humanæ nunc defle incommoda vitæ,
Heraclite, scatet pluribus illa malis.
Tu rursus, si quando aliàs, extolle cachinnum
Democrite, illa magis ludicra facta fuit.
Intereà hæc cernens meditor, qua deniq; tecum
Fine fleam, aut tecum quomodo splene iocer.

In ſtatuam Amoris. XCVII.

Quis ſit Amor plures olim cecinere Poëtæ,
 Eius qui vario nomine geſta ferunt.
Conuenit hoc, quòd veſte caret, quòd corpore paruus,
 Tela alasq́ ferens, lumina nulla tenet.
Hæc ora, hic habitusq́ Dei eſt: ſed dicere tantos
 Si licet in vates, falſa ſubeſſe reor.
Eccur nudus agat? Diuo quaſi pallia deſint,
 Qui cunctas domiti poßidet orbis opes.
Aut qui quæſo niues Boreamq́ euadere nudus
 Alpinum potuit, ſtrictaq́ prata gelu?

Si puer est, puerúmue vocas qui Nestora vincit?
An nostri Ascræi carmina docta senis?
Inconstans puer, hic peruicax, pectora quæ iam
Transadijt, nunquam linquere sponte potest.
At pharetras & tela gerit, quid inutile pondus?
An curuare infans cornua dura valet?
Alas cúrue tenet, quas nescit in æthera ferre?
Inscius in volucrum flectere tela iecur.
Serpit humi, semperq; virûm mortalia corda
Lædit, & haud alas saxeus inde mouet.
Si cæcus vitamq; gerit, quid tænia cæco
Vtilis est? ideo num minus ille videt?
Quisne sagittiferum credat, qui lumine captus?
Hic certa, ast cæci spicula vana mouet.
Igneus est aiunt, versatq; in pectore flammas:
Cur agè viuit adhuc? omnia flamma vorat.
Quinetiam tumidis cur non extinguitur vndis:
Naiadum quoties mollia corda subit?
At tu ne tantis capiare erroribus audi,
Verus quid sit Amor, carmina nostra ferent.
Iucundus labor est, lasciua per ocia, signum
Illius est, nigro punica glans clypeo.

Et qui semel sua prodegerit, aliena credi non oportere. XCVIII.

Colchidos in gremio nidum quid congeris? eheu
Nescia cur pullos tam malè credis auis.
Dira parens Medæa suos sæuißima natos
Perdidit, & speras parcat ut illa tuis?

Doctos doctis obloqui nefas esse. XCIX.

Quid rapis heu Progne vocalem sæua Cicadam,
Pignoribusq; tuis fercula dira paras?
Ac stridula stridulam, vernam verna, hospita lædis
Hospitam, & aligeram penniger ales auem?
Ergo abice hanc prædã, nã musica pectora summũ est
Alterum ab alterius dente perire nefas.

Mulieris famam, non formam, vulgatam esse oportere. C.

Alma Venus, quæ nam hæc facies, quid denotat illa
Testudo, molli quam pede Diua premis?
Me sic effinxit Phidias, sexumq́; referri
Fœmineum, nostra iußit ab effigie,
Quodq́; manere domi, & tacitas decet esse puellas.
Supposuit pedibus talia signa meis.

Bonis à diuitibus nihil timendum. CI.

Iunctus contiguo Marius mihi pariete, nec non
Subbardus, nostri nomina nota fori.
Aedificant bene nummati, sataguntq́ue vel vltrò
Obstruere heu nostris vndiq; luminibus.
Me miserum, geminæ quem tanquam Phinea raptæ
Harpyiæ, vt proprijs sedibus eijciant.
Integritas nostra, atq; animus quæsitor honesti.
His nisi sint Zetes, his nisi sint Calais.

Consilio & virtute Chimæram superari, id est fortiores, & deceptores. CII.

Bellerophon vt fortis eques superare Chimæram,
Et Licij potuit sternere monstra soli:
Sic tu Pegaseis vectus petis æthera pennis,
Consilioq; animi monstra superba domas.

Tumulus Ioannis Galeacij Vicecomitis, primi Ducis Mediol. CIII.

Pro tumulo pone Italiam, pone arma Duceſq́;.
Et mare, quod geminos mugit aduſq́; ſinus.
Adde his Barbariem conantem irrumpere fruſtrà,
Et mercede emptas in fera bella manus.
Anguiger aſt ſummo ſiſtens in culmine dicat:
Quis paruis magnum me ſuper impoſuit?

Optimus ciuis. CIIII.

Dum iustis patriam Thrasybulus vindicat armis,
Dumq́; simultates ponere quenq; iubet,
Concors ordo omnis magni instar numeris, illi
Palladiæ sertum frondis habere dedit.
Cinge comam Thrasybule, geras hunc solus honorem:
In magna nemo est æmulus vrbe tibi.

In subitum terrorem. CV.

Effuso cernens fugientes agmine turmas,
Quis mea nunc inflat cornua? Faunus ait.

In adulari nescientem. CVI.

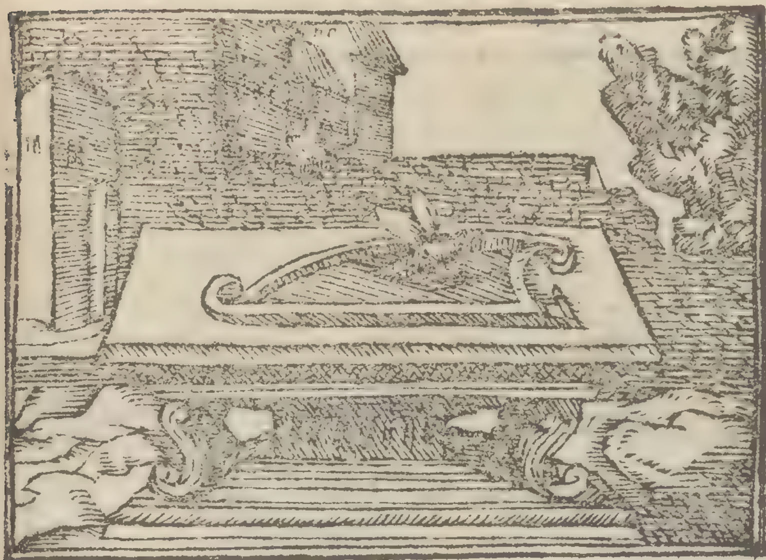
Scire cupis dominos toties cur Thessalis ora
Mutet, & vt varios quærat habere duces:
Nescit adulari, cuiquámue obtrudere palpum,
Regia quem morem principis omnis habet.
Sed veluti ingenuus sonipes, dorso excutit omnem,
Qui moderari ipsum nesciat Hippocomon:
Nec sæuire tamen domino fas, vltio sola est,
Dura ferum vt iubeat ferre lupata magis.

Inſignia Poëtarum. CVII.

Gentiles clypeos ſunt qui in Iouis alite geſtant,
Sunt quibus aut Serpens aut Leo ſigna ferunt:
Dira ſed hæc Vatum fugiant animalia ceras.
Doctaq́ ſuſtineat ſtemmata pulcher Olor.
Hic Phœbo ſacer, & noſtræ regionis alumnus,
Rex olim, veteres ſeruat adhuc titulos.

Musicam Dijs curæ esse. CVIII.

Locrensis posuit tibi Delphice Phœbe cicadam
Eunomus hanc, palmæ signa decora suæ.
Certabat plectro Sparthyn commissus in hostem,
Et percussa sonum pollice fila dabant.
Trita fides rauco cœpit cùm stridere bombo,
Legitimum harmonias & vitiare melos:
Tum citharæ argutans suauis sese intulit ales,
Quæ fractam impleret voce cicada fidem.
Quæq; allecta, soni ad legem descendat ab altis
Saltibus, vt nobis garrula ferret opem.
Ergo tuæ vt firmus stet honos, ô sancte, cicadæ,
Pro cithara hic fidicen æneus ipsa sedet.

In obliuionem patriæ. CIX.

Iam dudum missa patria, oblitusq́ue tuorum,
Quos tibi seu sanguis siue parauit amor:
Romam habitas, nec cura domum subit vlla reuerti,
Aeternæ tantùm te capit vrbis honos.
Sic Ithacum præmissa manus dulcedine loti
Liquerat & patriam, liquerat atq; ducem.

Vnum nihil, duos plurimum posse. C X.

Laërtæ genitum, genitum quoq; Tydeos unà
Hac cera expreßit Zenalis apta manus.
Viribus hic præstat, hic pollet acumine mentis,
Nec tamen alterius non eget alter ope.
Cùm duo coniuncti ueniunt, uictoria certa est,
Solum mens hominem, dextráue destituit.

In aulicos. CXI.

Vana Palatinos quos educat aula clientes,
Dicitur auratis nectere compedibus.

In mortem præproperam. CXII.

Qui teneras forma allicuit torsitq́; puellas,
Pulchrior & tota nobilis vrbe puer,
Occidit ante diem nulli mage flendus Aresti
Quàm tibi, cui casto iunctus amore fuit.
Ergo illi tumulum tanti monumenta doloris
Astruis, & querulis vocibus astra feris.
Me sine abis dilecte? neque amplius ibimus vna?
Nec mecum in studijs otia grata teres?
Sed te terra teget, sed fati Gorgonis ora,
Delphinesq́; tui signa dolenda dabunt.

Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα. In dona hostium. CXIIII.

Bellorum cepisse ferunt monumenta vicißim
Scutiferum Aiacen, Hectoraq; Iliacum.
Balthea Priamides, rigidum Telamonius ensem,
Instrumenta suæ cepit vterq; necis.
Ensis enim Aiacem confecit, at Hectora functum
Traxere Aemoniis cingula nexa rotis.
Sic titulo obsequij quæ mittunt hostibus hostes
Munera, venturi præscia fata ferunt.

ANDREÆ ALCIATI
EMBLEMATVM LIBER SECVNDVS.

In diuites publico malo. I.

Anguillas quisquis captat, si limpida verrat
Flumina, si illimes ausit adire lacus,
Cassus erit, ludetq; operam. multum excitet ergo
Si cretæ, & vitreas palmula turbet aquas,
Diues erit, sic iis res publica turbida lucro est,
Qui pace, arctati legibus, esuriunt.

In Iuuentam. II.

Natus vterque Iouis tener, atq; imberbis vterque,
Quem Latona tulit, quem tulit & Semele.
Saluete, æterna simul & florete iuuenta,
Numine sit vestro quæ diuturna mihi.
Tu vino curas, tu victu dilue morbos,
Vt lento accedat sera senecta pede.

In Pudoris statuam. III.

Penelope desponsa sequi cupiebat Vlyssem,
Ni secum Icarius mallet habere pater.
Ille Ithacam, hic offert Sparten, manet anxia virgo:
Hinc pater, inde viri mutuus vrget amor.
Ergo sedens velat vultus, obnubit ocellos:
Ista verecundi signa pudoris erant.
Queis sibi prælatum Icarius cognouit Vlyssem,
Hocq; Pudori aram schemate constituit.

Sirenes. IIII.

Absque alis volucres, & cruribus absque puellas,
    Rostro absque & pisces, qui tamen ore canant,
Quis putet esse vllos? iungi hæc natura negauit,
    Sirenes fieri sed potuisse docent.
Illicium est mulier, quæ in piscem desinit atrum,
    Plurima quòd secum monstra libido vehit.
Aspectu, verbis, animi candore, trahuntur,
    Parthenope Ligia Leucosiaq; viri.
Has Musæ explumant, has atque illudit Vlysses,
    Scilicet est doctis cum meretrice nihil.

Ficta religio.

V.

Regali residens meretrix pulcherrima sella,
Purpureo insignem gestat honore peplum,
Omnibus & latices pleno è cratere propinat,
At circum cubitans ebria turba iacet.
Sic Babylona notant, quæ gentes illice forma,
Et ficta stolidas religione capit.

Gratiæ. VI.

Tres Charites Veneri aßistunt, dominamq́; sequūtur,
Hincq́; voluptates, atq; alimenta parant.
Lætitiam Euphrosyne, speciosum Aglaia nitorem,
Suadela est Pithus, blandus & ore lepos.
Cur nudæ? mentis quoniam candore venustas
Constat, & eximia simplicitate placet.
An quia nil referunt ingrati atque arcula inanis,
Est Charitum? qui dat munera, nudus eget.
Addita cur nuper pedibus talaria? bis dat
Qui citò dat, minimi gratia tarda pretij est.
Implicitis vlnis cur vertitur altera? gratus
Fœnerat, huic remanent vna abeunte duæ.
Iuppiter ijs genitor, cæli de semine diuas
Omnibus acceptas edidit Eurynome.

Antiquissima quæque commentitia. VII.

Pellenæe senex, cui forma est histrica, Proteu,
Qui modo membra viri fers, modo membra feri,
Dic agè quæ species ratio te vertit in omnes,
Nulla sit vt vario certa figura tibi?
Signa vetustatis, primæui & præfero secli:
De quo quisque suo somniat arbitrio.

Prudentes. VIII.

Iane bifrons, qui iam transacta futuraq; calles,
Quiq; retro sannas sicut & antè vides,
Tot te cur oculis, tot fingunt vultibus? an quòd
Circunspectum hominem forma fuisse docet?

In fraudulentos. IX.

Parua lacerta, atris ſtellatus corpora guttis
Stellio, qui latebras, & caua buſta colit,
Inuidiæ paruiq; doli fert ſymbola pictus,
Heu nimium nuribus cognita zelotypis.
Nam turpi obtegitur faciem lentigine quiſquis,
Sit quibus immerſus Stellio, vina bibat.
Hinc vindicta frequens decepta pellice vino,
Quam formæ amiſſo flore relinquit amans.

Luxurioſorum opes.

Rupibus aërijs, ſummiq; crepidine ſaxi
Immites fructus ficus acerba parit:
Quos corui comedunt, quos deuorat improba cornix,
Qui nihil humanæ commoditatis habent.
Sic fatuorum opibus paraſiti & ſcorta fruuntur,
Et nulla iuſtos vtilitate iuuant.

In deſciſcentes. XI.

Quòd ſine egregios turpi maculaueris orſus,
In noxamq; tuum verteris officium,
Feciſti, quod capra, ſui mulctraria lactis
Cum ferit, & proprias calce profundit opes.

Ex damno alterius vtilitas. XII.

Dum ſæuis ruerent in mutua vulnera telis,
Vngue leæna ferox, dente timendus aper,
Accurrit vultur ſpectatum, & prandia captat.
Gloria victoris, præda futura ſua eſt.

Male parta, male dilabuntur. XIII.

Miluus edax, nimiæ quem nauſea torſerat eſcæ,
Hei mihi mater ait viſcera ab ore fluunt.
Illa autem, quid fles? cur hæc tua viſcera credas,
Qui rapto viuens ſola aliena vomis?

Scyphus Nestoris. XIIII.

Nestoreum geminis cratera hunc accipe fundis,
Quod grauis argenti massa profudit opus.
Clauiculi ex auro: stant circum quattuor ansæ:
Vnamquanque super fulua columba sedet.
Solus eum potuit longæuus tollere Nestor.
Mæonidæ doceas quid sibi musa velit.
Est cælum scyphus ipse. color argenteus illi est:
Aurea sunt cæli sidera clauiculi.
Pleiadas esse putant; quas dixerit ille columbas.
Vmblici gemini, magna minorq; fera est.
Hæc Nestor longo sapiens intelligit vsu.
Bella gerunt fortes, callidus astra tenet.

Senex puellam amans. XV.

Dum Sophocles, quamuis affecta ætate, puellam
A quæstu Archippen ad sua vota trahit,
Allicit & pretio: tulit ægrè insana iuuentus
Ob zelum, & tali carmine vtrunq; notat:
Noctua vt in tumulis, super vtq; cadauera bubo,
Talis apud Sophoclem nostra puella sedet.

Cauemdum à meretricibus. XVI.

Sole satæ Circes tam magna potentia fertur,
Verterit vt multos in noua monstra viros,
Testis equum domitor Picus, tum Scylla biformis,
Atque Ithaci postquam vina bibere sues,
Indicat illustri meretricem nomine Circe,
Et rationem animi perdere, quisquis amat.

Strenuorum immortale nomen. XVII.

Aeacidæ tumulum Rhœtæo in littore cernis,
Quem plerunq; pedes visitat alba Thetis,
Obtegitur semper viridi lapis hic amarantho.
Quòd nunquam herois sit moriturus honos.
Hic Graium murus, magni nex Hectoris haud plus
Debet Mæonidæ, quàm sibi Mæonides.

Concordia insuperabilis. XVIII.

Tergeminos inter fuerat concordia fratres,
Tanta simul pietas mutua, & vnus amor:
Inuicti humanis vt viribus ampla tenerent
Regna, vno dicti nomine Geryonis.

Cuculi. XIX.

Ruricolas agreste genus pleriq; cuculos
Cur vocitent, quanam prodita causa fuit?
Vere nouo cantat Coccyx, quo tempore vites
Qui non absoluit iure notatur iners.
Fert oua in nidos alienos, qualiter ille
Cui thalamum prodit vxor adulterio.

Nobiles & generosi. XX.

Aurea Cecropias nectebat fibula vestes:
Cui coniuncta tenax dente cicada fuit:
Calceus Arcadico suberat cui lunula ritu,
Gestatur patribus mullea Romulidis.
Indigenas quòd se adsererent, hæc signa tulerunt
Antiqua illustres nobilitate viri.

Ignaui. XXI.

Ignaui ardeolam stellarem effingere serui
Et studia, & mores, fabula prisca fuit,
Quæ famulum Asteria volucris sumpsisse figuram
Est commenta. fides sit penes historicos.
Degener hic velut qui cænet in aëre falco est
Dictus ab antiquis vatibus ardelio.

Facundia difficilis. XXII.

Antidotum Aeæa medicata in pocula Circes
Mercurium hoc Ithaco fama dedisse fuit.
Moly vocant. id vix radice euellitur atra:
Purpureus sed flos, lactis & instar habet.
Eloquij candor facundiaq; allicit omnes,
Sed multi res est tanta laboris opus.

Insani gladius. XXIII.

Setigeri medius stabat gregis ensifer Aiax,
Cæde suum credens cædere Tantalidas.
Hostia sic tanquam sus succedanea pœnas

Pro Laërtiade, pro taueaq; dabat.
Nescit obesse suis furor hostibus, errat ab ictu,
Consilijq; impos in sua damna ruit.

Bonis auspicijs incipiendum. XXIIII.

Auspicijs res cœpta malis, bene cedere nescit.
Felici quæ sunt omine facta iuuant.
Quidquid agis mustela tibi si occurrat, omitte:
Signa malæ hæc sortis bestia praua gerit.

XII. certamina Herculis.

ἀλληγορικῶς. XXV.

Roboris inuicti superat facundia laudes:
Dicta Sophistarum laqueosq; resoluit inanes.
Non furor, aut rabies virtute potentior ulla est:
Continuum ob cursum sapienti opulentia cedit:
Spernit auaritiam, nec rapto aut fœnore gaudet:
Vincit, fœmineos spoliatq; insignibus astus.
Expurgat sordes, & cultum mentibus addit:
Illicitos odit coitus, abigitq; nocentes:
Barbaries feritasq; dat impia deniq; pœnam:
Vnius virtus collectos dißipat hostes.
Inuehit in patriam externis bona plurima ab oris:
Docta per ora virûm volat & non interit unquam.

In nothos. XXVI.

Herculeos spurij semper celebretis honores:
Nam vestri princeps ordinis ille fuit.

Nec prius eße deus potuit, quàm ſugeret infans
Lac, ſibi quod fraudis neſcia Iuno dabat.

Sapientia humana ſtultitia
eſt apud Deum. XXVII.

Quid dicam? quonā hæc compellē nomine monſtrū?
Biforme quod non eſt homo, nec eſt draco:
Sed ſine vir pedibus, ſummis ſine partibus anguis,
Vir anguipes dici, & homiceps anguis poteſt.
Anguem pedit homo, hominem eructauit & anguis.
Nec finis hominis eſt, initium nec eſt feræ.
Sic olim Cecrops doctis regnauit Athenis.
Sic & gigantes terra mater ptotulit.
Hæc vafrum ſpecies, ſed relligione carentem,
Terrena tantum quiq́; curet, indicat.

In detractores. XXVIII.

Audent flagriferi matulæ, ſtupidiq́; magiſtri
Bilem in me impuri pectoris euomere:
Quid faciam? reddámne vices? ſed nónne cicadam
Ala vna obſtreperam corripuiſſe ferar?
Quid prodeſt muſcas operoſis pellere flabris?
Negligere eſt ſatius, perdere quod nequeas.

Imparilitas. XXIX.

Vt ſublime volans tenuem ſecat aëra falco,
Vt paſcuntur humi graculus, anſer, anas:
Sic ſummum ſcandit ſuper æthera Pindarus ingens,
Sic ſcit humi tantum ſerpere Bacchilydes.

Amuletum Veneris. XXX.

Inguina dente fero ſuffoſſum Cypris Adonim
Lactucæ folijs condidit exanimem.
Hinc genitali aruo tantum lactuca reſiſtit,
Quantum eruca ſalax vix ſtimulare poteſt.

Cupreſſus. XXXI.

Indicat effigies metæ, nomenq́; cupreſſi,
Tractandos parili conditione ſuos.

ALIVD.

Funeſta eſt arbor, procerum monumenta cupreſſus,
Quale apium plebis, comere fronde ſolet.

ALIVD.

Pulchra coma eſt, pulchro digeſtæq́; ordine frondes,
Sed fructus nullos hæc coma pulchra gerit.

Quercus. XXXII.

Grata Ioui eſt quercus, qui nos ſeruatq́; fouetq́;,
Seruanti ciuem querna corona datur.

ALIVD.

Glande aluit veteres, ſola nunc proficit vmbra,
Sic quoq; ſic arbos officioſa Iouis.

Laurus. XXXIII.

Præscia venturi laurus fert signa salutis.
Subdita puluillo somnia vera facit.

ALIVD.

Debetur Charolo superatis laurea Pœnis:
Victrices ornent talia serta comas.

Abies. XXXIIII.

Apta fretis abies in montibus editur altis:
Est & in aduersis maxima commoditas.

Picea. XXXV.

At picea emittat nullos quòd stirpe stolones,
Illius est index, qui sine prole perit.

Cotonea. XXXVI.

Poma nouis tribui debere cydonia nuptis
Dicitur antiquus constituisse Solon.
Grata ori & stomacho cum sint, vt & halitus illis
Sit suauis, blandus manet & ore lepos.

Ilex. XXXVII.

Duritie nimia quòd sese rumperet ilex,
Symbola ciuilis seditionis habet.

Hedera. XXXVIII.

Haudquaquam arescens hederæ est arbuscula, Cisso
Quæ puero Bacchum dona dedisse ferunt:
Errabunda, procax, auratis fulua corymbis,
Exterius viridis, cætera pallor habet.
Hinc aptis vates cingunt sua tempora sertis:
Pallescunt studijs, laus diuturna viret.

Buxus. XXXIX.

Perpetuo viridis, crispóq; cacumine buxus,
Vnde est disparibus fistula facta modis,
Delicijs apta est teneris, & amantibus arbor,
Pallor inest illi: pallet & omnis amans.

Malus medica. XL.

Aurea sunt Veneris poma hæc, iucundus amaror
Indicat; est Græcis sic glycypicros amor.

Populus alba. XLI.

Herculeos crines bicolor quòd populus ornet,
Temporis alternat noxq; diesq; vices.

Salix. XLII.

Quòd frugiperdam salicem vocitarit Homerus,
Clitorijs homines moribus adsimulat.

Amygdalus. XLIII.

Cur properans folijs præmittis amygdale flores?
Odi pupillos præcocis ingenij,

Morus. XLIIII.

Serior at Morus nunquam nisi frigore lapso
Germinat, & sapiens nomina falsa gerit.

Litera occidit, spiritus viuificat. XLV.

Vipereos Cadmus dentes vt credidit aruis,
Seuit & Aonio semina dira solo,
Terrigenum clypeata cohors exorta virorum est,
Hostili inter se qui cecidere manu.
Enascere quibus monitu Tritonidos armis

Abiectis data pax, dextraq; iuncta fuit.
Primus Agenorides elementa notasq; magistris
Tradidit, ijs suauem iunxit & harmoniam:
Quorum discipulos contraria plurima vexant,
Non nisi Palladia quæ dirimuntur ope.

Salus publica. XLVI.

Phœbigena erectis Epidaurius insidet aris,
Mitis & immani conditur angue Deus.
Accurrunt ægri, veniatq; salutifer orant:
Annuit, atq; ratas efficit ille preces.

Respublica liberata. XLVII.

Cæsaris exitio ceu libertate recepta,
Hæc ducibus Brutis cusa moneta fuit;
Ensiculi in primis, queis pileus insuper adstat,
Qualem missa manu seruitia accipiunt.

Aduersus naturam peccantes. XLVIII.

Turpe quidem factu, sed & est res improba dictu,
Excipiat si quis chœnice ventris onus.
Mensuram legisq; modum hoc excedere sanctæ est,
Quale sit incesto pollui adulterio.

Furor, & rabies. XLIX.

Ora gerit clypeus rabiosi picta leonis,
Et scriptum in summo margine carmen habet:
Hic hominum est terror, cuius possessor Atrida
Talia magnanimus signa Agememno tulit.

Nupta contagioso. L.

Dij meliora pijs, Mezenti, cur agè sic me
Compellas? emptus quòd tibi dote gener,
Gallica quem scabies, dira & mentagra peruri t.
Hoc est quidnam aliud, dic mihi sæue pater,
Corpora corporibus quàm iungere mortua viuis,
Efferaq; Etrusci facta nouare ducis?

Consiliarij Principum. LI.

Heroum genitos, & magnum fertur Achillem
In stabulis Chiron erudijsse suis.

Semiferum doctorem, & semiuirum centaurum,
Aßideat quisquis regibus, esse decet.
Est fera, dum violat socios, dum proterit hostes:
Estq́ue homo, dum simulat se populo esse pium.

Νῆφε, καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν. ἄρθρα ταῦτα τῶν φρενῶν. LII.

Ne credas, ne, Epicharmus ait, non sobrius esto.
Hi nerui, humanæ membraq́ue mentis erunt.
Ecce oculata manus credens id quod videt, ecce
Pulegium antiquæ sobrietatis olus,
Quo turbam ostenso sedauerit Heraclitus,
Mulxerit & tumida seditione grauem.

Πῆ παρέβην; τί δ᾽ ἔρεξας; τί μοι
δέον, οὐκ ἐτελέσθαι; LIII.

Italicæ Samius sectæ celeberrimus auctor
  Ipse suum clausit carmine dogma breui:
Quo prætergressus? quid agis? quid omittis agēdum?
  Hanc rationem urgens reddere quenq; sibi.
Quod didicisse gruum uolitantum ex agmine ferunt,
  Arreptum gestant quæ pedibus lapidem,
Ne cessent, neu transuersas mala flamina raptent.
  Qua ratione hominum uita regenda fuit.

Ἀνέχου καὶ ἀπέχου. LIIII.

Et toleranda homini tristis fortuna ferendo est,
Et nimium felix sæpe timenda fuit.
Sustine, Epictetus dicebat, & abstine. oportet
Multa pati, illicitis absq; tenere manus.
Sic ducis imperium vinctus fert poplite taurus
In dextro, sic se continet à grauidis.

In sordidos. LV.

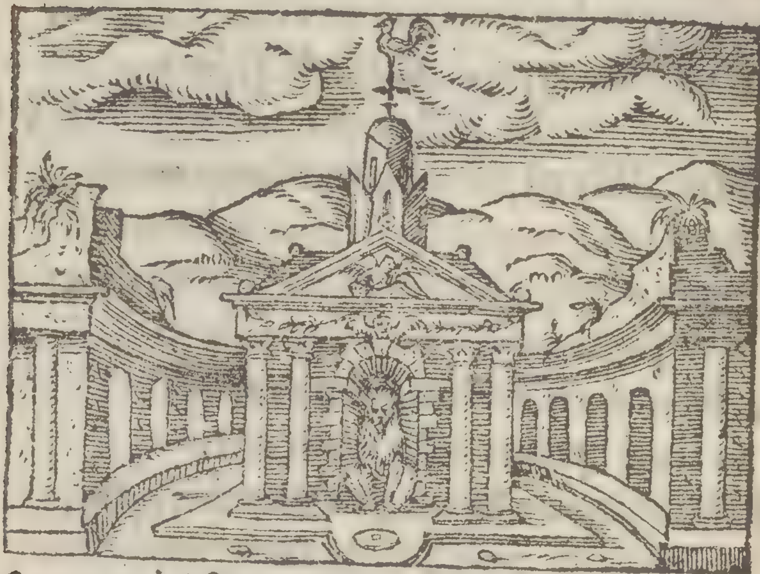
Quæ rostro clystere velut sibi proluit aluum
Ibis, Niliacis cognita littoribus,
Transijt opprobrij in nomen, quo Publius hostem
Naso suum appellat, Battiadesq; suum.

In colores. LVI.

Index mœstitiæ est pullus color, vtimur omnes
Hoc habitu tumulis cum damus inferias:
At sinceri animi, & mentis stola candida puræ:
Hinc sindon sacris linea grata viris.
Nos sperare docet viridis, spes dicitur esse
In viridi, quoties irrita retro cadit.
Est cupidis flauus color, est & amantibus aptus,
Et scortis, & queis spes sua certa fuit.
At ruber armatos equites exornet amictus,
Indicet & pueros erubuisse pudor.
Cæruleus nautas, & qui cælestia vates
Attoniti nimia relligione petunt.

Vilia sunt giluis natiuaq; vellera birris,
Qualia lignipedes stragula habere solent.
Quem curæ ingentes cruciant, vel zelus amoris,
Creditur hic fulua non malè veste tegi.
Quisquis sorte sua contentus, ianthina gestet,
Fortunæ æquanimis tædia quiq; ferat.
Vt varia est natura coloribus in gignendis,
Sic alijs aliud, sed sua cuiq; placent.

Vigilantia, & custodia. LVII.

Instantis quòd signa canens det gallus eoi,
Et reuocet famulas ad noua pensa manus,
Turribus in sacris effingitur. ærea mentem
Ad superos pelùis quòd reuocet vigilem,
Est leo, sed custos oculis quia dormit apertis,
Templorum iccirco ponitur ante fores.

Dicta VII. Sapientum. LVIII.

Hæc habeas, ſeptem Sapientum effingere dicta,
Atque ea picturis qui celebrare velis.
Optimus in rebus modus eſt, Cleobulus vt inquit:
Hoc trutinæ examen, ſiue libella docet.
Noſcere ſe Chilon Spartanus quenque iubebat:
Hoc ſpecula in manibus, vtraque ſumpta dabunt.
Quod Periander ait, fræna adde Corinthius iræ
Pulegium admotum naribus efficiet.
Pittacus at ne quid dixit nimis. hæc eadem aiunt,
Contracto qui gith ore liquefaciunt.
Reſpexiſſe Solon finem iubet vltimus agris,
Terminus haud magno ceſſerit ipſe Ioui.
Heu quàm vera Bias, eſt copia magna malorum
Muſimoni inſideat effice Sardus eques.
Ne præs eſto Thales dixit, ſic illita viſco
In laqueos ſociam parra, meropsq; trahit.

Terminus. LIX.

Quadratum infoditur firmißima teſſera ſaxum,
Stat cirrata ſuper pectore imago tenus,
Et ſeſe nulli profitetur cedere. talis
Terminus eſt, homines qui ſcopus vnus agit.
Eſt immota dies, præfixaq; tempora fatis,
Deq; ferunt primis vltima iudicium.

In dies meliora. LX.

Rostra nouo mihi setigeri suis obtulit anno,
Hæcq́; cliens ventri xenia dixit habe.
Progreditur semper, nec retro respicit vnquam,
Gramina cum pando proruit ore vorax.
Cura viris eadem est, ne spes sublapsa retrorsum
Cedat, & vt melius sit, quod & vlterius.

Luxuria. LXI.

Eruca capripes redimitus tempora Faunus
Immodicæ Veneris symbola te referet.
Est eruca salax, indeq; libidinis hircus,
Et satyri nymphas semper amare solent.

Superbia. LXII.

En statuæ statua, & ductum de marmore marmor
Se conferre deis ausa procax Niobe.
Est vitium muliebre superbia, & arguit oris
Duritiem, ac sensus, qualis inest lapidi.

Desidia. LXIII.

Desidet in medio Essæus, speculatur & astra,
Subius & accensam contegit igne facem.
Segnities specie recti, velata cucullo,
Non se, non alios vtilitate iuuat.

Inuidia. LXIIII.

Squallida vipereas manducans fœmina carnes,
Cuiq; dolent oculi, quæq; suum cor edit,
Quam macies, & pallor habent, spinosaq; gestat
Tela manu, talis pingitur inuidia.

Auaritia. LXV.

Heu miser in medijs sitiens stat Tantalus vndis,
Et poma esuriens proxima habere nequit.
Nomine mutato de te id dicetur auare,
Qui, quasi non habeas, non frueris quod habes.

Gula. LXVI.

Curculione gruis tumida vir pingitur aluo,
Qui laurum, aut manibus gestet onocrotalum.
Talis forma fuit Dionysi, & talis Apici,
Et gula quos celebres deliciosa facit.

Maledicentia. LXVII.

Archilochi tumulo insculptas de marmore vespas
Esse ferunt, linguæ certa sigilla malæ.

Contra.

Vesparum quòd nulla vnquam Rex spicula figet,
Quodq́ alijs duplo corpore maior erit,
Arguet imperium clemens, moderataq́ regna,
Sanctaq́ iudicibus credita iura bonis.

Aemulatio impar. LXVIII.

Altiuolam miluus comitatur degener harpam,
Et prædæ partem sæpe cadentis habet.
Mullum prosequitur qui spretas sargus ab illo,
Prætoritasq́ auidus deuorat ore dapes.
Sic mecum Oenocrates agit: ad deserta studentum
Vtitur hoc lippo curia tanquam oculo.

Ira. LXIX.

Alceam veteres caudam dixere leonis,
Qua stimulante iras concipit ille graues.
Lutea cùm surgit bilis, crudescit & atro
Felle dolor, furias excitat indomitas.

Philautia. LXX.

Quòd nimium tua forma tibi Narcisse placebat,
In florem, & noti est versa stuporis olus.
Ingenij est marcor, cladesq; philautia, doctos
Quæ pessum plures datq; deditq; viros,
Qui veterũ abiecta methodo, noua dogmata quærũt,
Nilq; suas præter tradere phantasias.

Lasciuia. LXXI.

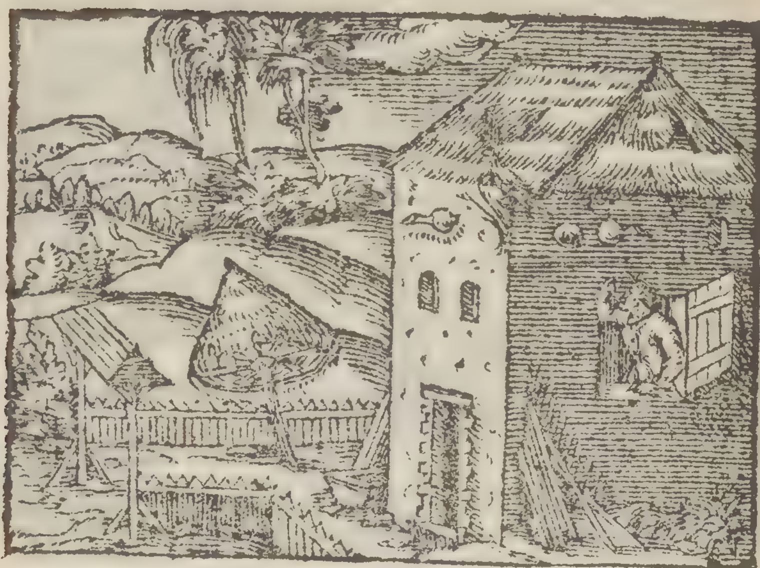
Delicias, & mollitiem mus creditur albus
Arguere, at ratio non sat aperta mihi est.
An quòd ei natura salax, & multa libido est?
Ornat Romanas an quia pelle nurus?
Sarmaticum murem vocitant plerique zibellum,
Et celebris suaui est vnguine muscus Arabs.

Temeritas. LXXII.

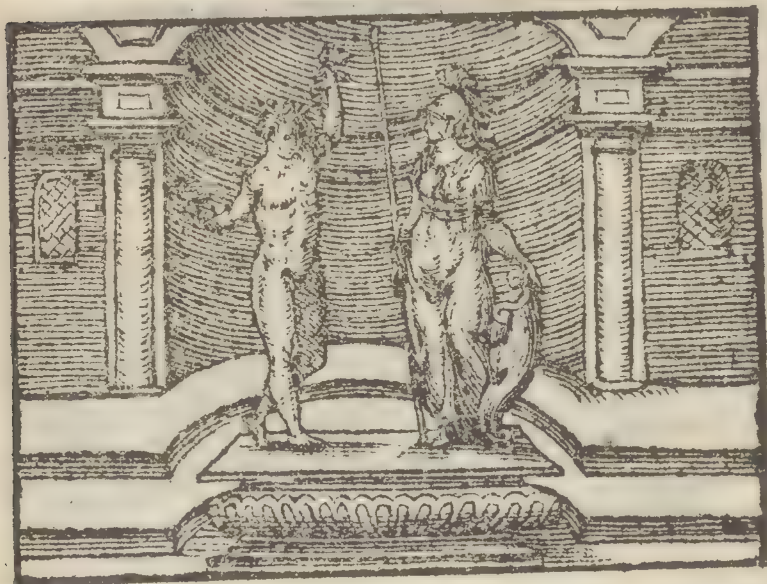
In præceps rapitur, frustra quoq; tendit habenas
Auriga, effræni quem vehit oris equus.
Haud facile huic credas, ratio quem nulla gubernat,
Et temere proprio ducitur arbitrio.

Garrulitas. LXXIIII.

Quid matutinos Progne mihi garrula somnos
Rumpis, & obstrepero Daulias ore canis?
Dignus epops Tereus, qui maluit ense putare
Quàm linguam immodicam stirpitus eruere.

Vino prudentiam augeri. LXXIIII.

Hæc Bacchus pater, & Pallas communiter ambo
Templa tenent, soboles vtraque vera Iouis:
Hæc caput, ille femur soluit: huic vsus oliui
Debitus, inuenit primus at ille merum.
Iunguntur merito. quòd si qui abstemius odit
Vina, deæ nullum sentiet auxilium.

Prudens, ſed infacundus. LXXV.

Noctua Cecropijs inſignia præſtat Athenis
Inter aues ſani noctua conſilij.
Armiferæ merito obſequijs ſacrata Mineruæ eſt,
Garrula quo cornix ceſſerat ante loco.

Vis naturæ. LXXVI.

Pana colunt gentes, (naturam hoc dicere rerum est)
Semicaprumq́; hominem, semiuirumq́; Deum.
Vir tenus vmblico est, hominum quòd propria virtus
Corde oriens celsa verticis arce sedet.
Hinc caper est, quia nos naturam in secla propagat
Concubitu, vt volucres, squamea, bruta, feras.
Quod commune alijs animantibus, est caper index
Luxuriæ, Veneris, signaq́; aperta gerit.
Cordi alij sophian, alij tribuere cerebro.
Inferiora modus, nec ratio vlla tenet.

Ars naturam adiuuans. LXXVII.

Vt Fortuna pilæ, cubo sic insidet Hermes:
Artibus hic varijs, casibus illa præest.
Aduersus vim Fortunæ est ars facta: sed artis
Cum Fortuna mala est, sæpe requirit opem.
Disce bonas artes igitur studiosa iuuentus,
Quæ certæ secum commoda sortis habent.

Fatuitas. LXXVIII.

Miraris nostro quòd carmine diceris Otus,
Sit vetus à proauis cum tibi nomen Otho,
Aurita est, similes & habet ceu noctua plumas,
Saltantemq́; auceps mancipat aptus auem.
Hinc fatuos, captu & faciles, nos dicimus otos,
Hoc tibi conueniens tu quoque nomen habe.

Dolus in suos. LXXIX.

Altilis allectator anas, & cærula pennis
Adsueta ad dominos ire redire suos,
Congeneres cernens volitare per aëra turmas,
Garrit, in illarum se recipitq́ gregem,
Prætensa incautas donec sub retia ducat.
Obstrepitant captæ, conscia at ipsa silet.
Perfida cognato se sanguine polluit ales,
Officiosa aliis, exitiosa suis.

Nil reliqui. LXXX.

Scilicet hoc deerat, post tot mala denique nostris
Locustæ ut raperent, quidquid inesset, agris.
Vidimus innumeras euro duce tendere turmas,
Qualia non Atylæ castráue Xerxis erant.
Hæ fœnum, milium, corda omnia consumpserunt,
Spes & in angusto est, stant nisi vota super.

Inanis impetus. LXXXI.

Lunarem noctu, ut speculum, canis inspicit orbem:
Séque videns alium credit inesse canem,
Et latrat: sed frustra agitur vox irrita ventis,
Et peragit cursus surda Diana suos.

In garrulum & gulosum. LXXXII.

Voce boat torua, prælargo est gutture, rostrum
Instar habet nasi multiforisq; tubæ.
Deformem rabulam, addictum ventriq; gulæq;
Signabit, volucer cum truo pictus erit.

Opulenti hereditas. LXXXIII.

Patroclum falsis rapiunt hinc Troës in armis,
Hinc socij, atque omnis turba Pelasga vetat.
Obtinet exuuias Hector, Græciq; cadauer,
Hæc fabella agitur, cum vir opimus obit.
Maxima rixa oritur, tandem sed transigit hæres,
Et coruis aliquid, vulturijsq; sinit.

Mediolanum. LXXXIIII.

Bituricis veruex, Heduis dat sucula signum.
His populis patriæ debita origo meæ est,
Quam Mediolanum Sacram dixere puellæ
Terram: nam vetus hoc Gallica lingua sonat.
Culta Minerua fuit, nunc est, vbi numine Tecla
Mutato matris virginis ante domum.
Laniger huic signum sus est, animalq́; biforme
Acribus hinc setis, lanitio inde leui.

Nunquam procraſtinandum. LXXXV.

ALCIATAE *gentis inſignia ſuſtinet alce,*
Vnguibus & μηδὲν *fert* ἀναβαλλόμενος.
Conſtat Alexandrum ſic reſpondiſſe roganti,
Qui tot obiuiſſet tempore geſta breui:
Nunquã, inquit, differre volẽs, quod & indicat alce;
Fortior hæc dubites ocyor ánne ſiet.

EXCVDEBAT CHRISTO-
PHORVS PLANTINVS
ANTVERPIAE

Emblèmes

Edition Plantin

91954

6

Voir Vente Stoels (Van der
538 1671)

Figures de
... van Londerzeel

... Pierre
Huys
... de Junius
...
... Plantin

